

Nederlands Dagblad

Gereformeerde ochtendkrant voor christelijk Nederland

donderdag 4 mei 2000

van onze redactie kerk

Hoofredactie: P.A. Bergwerff; drs. J.P. de Vries

Kerk

2 Tijd voor eerherstel voor ds. Kok, in 1950 geschorst in de Geref. Gemeenten om een te soepele verbondsleer?

7

E. de Jong roept Geref. Gemeenten op:

Maak schorsing van ds. R. Kok ongedaan

LEMMER - Er ligt een ban over de Gereformeerde Gemeenten, zolang de schorsing in 1950 van de Veenendaalse ds. R. Kok niet ongedaan wordt gemaakt. Dit schrijft E. de Jong uit Lemmer in een *Appèl-Bezwaarschrift* aan de generale synode en aan alle plaatselijke Gereformeerde Gemeenten.

Ds. R. Kok werd geschorst omdat hij Gods verbondsbeloften en de vervulling daarvan zou hebben vereenzelvigd. Dit leidde op de synode tot de opmerking van een afgevaardigde, dat ds. Kok van de beloften 'een grabbelton' maakte. En omdat hij de beloften en het aanbod der genade vereenzelvigde, laadde hij de verdenking op zich dat iedere gedoopte zalig was. „Dan kunnen we de hel wel opdoeken”, sprak een afgevaardigde.

Mede op die manier is eraan meegewerkt, aldus De Jong, dat deze 'grote in Israël' ten val gebracht is.

Werkzaam

Wie de preken van ds. Kok kende, wist dat van een 'gevaarlijke eenzijdigheid' - zoals de synode zei - geen enkele sprake was, beweert De Jong. „Wel worden alle hoorders opgeroepen werkzaam met Gods beloften te zijn en op die beloften te pleiten.”

Ds. Kok gaf overigens toe eenzijdig te zijn: „Maar er is ook een eenzijdigheid, die geheel schriftuurlijk is. ... Dat is de eenzijdig-

heid, die in de prediking moet uitkomen, omdat de prediking van het Evangelie geheel en al van God uitgaat.”

Kok was wars van alle lijdelijkheid: „Hij bedriegt zich, die zichzelf wijs maakt dat hij zalig zal worden, maar dat doet ook hij, die denkt zichzelf te dekken met zijn - niet kunnen - als hij verloren gaat, want ... dat zal de dag des gericht anders openbaren. Is het niet beter tot de Heere onze toevlucht te nemen, met de overtuiging dat wij zelfbedriegers zijn, smekende om ... de vervulling van de beloften, dan ons in duizend bochten te wringen voor zelfbedrog wat uiteindelijk toch niet mogelijk is.”

‘Maar er is ook een eenzijdigheid, die geheel schriftuurlijk is’

In 1953, drie jaar na Koks schorsing, werd ook dr. C. Steenblok geschorst. Maar Steenblok was in zijn verbondsopvatting doorgeslagen naar een andere kant. Zijn visie hield in: een onbekeerde mag niet pleiten op de beloften, de beloften zijn alleen voor Gods volk. En tegen deze visie had ds. Kok juist altijd gewaarschuwd. Maar van een eerherstel van Kok kwam het niet, aldus E. de Jong in zijn bezwaarschrift.

Ds. Kok en zijn buiten verband geplaatste gemeente hebben herhaaldelijk gevraagd om een nadere verklaring van de synode op

grond van Schrift en belijdenis. Dat antwoord bleef uit, zodat hij en zijn gemeente zich uiteindelijk

in 1956 aansloten bij de Christelijke Gereformeerde Kerken. In 1971 probeerde hij het nogmaals een keer. Dit verzoek om een

synodeuitspraak te funderen op Schrift en belijdenis „was en is toch niet te veel gevraagd?”, aldus De Jong.

Het Lemmerse kerklid roept op met ootmoedige schuldbekentenis deze zwarte bladzijde uit de geschiedenis weg te nemen: „Laat er toch naar Psalm 32 niet langer een stilzwijgen zijn onder ons.”

Hendrik de Cock

Niet op kerkelijke zelfhandhaving, maar alleen op het verlenen van rehabilitatie zal zegen rusten, meent De Jong, die verwijst naar de postume kerkelijke rehabilitatie van de afscheidingsdominee Hendrik de Cock in 1947 door de hervormde synode: „Dat deze rehabilitatie tot zegen is geweest in de NH Kerk, daarvan zijn wij allen getuige, gezien de vele hervormd-gereformeerde predikers die de kerk der Hervorming anno 2000 nog mogen dienen, zelfs ... in Lemmer.”

Het appèl van De Jong wordt onderbouwd met een keur aan artikelen uit dag- en weekbladen en telt bij elkaar 110 pagina's.